

второ пълногласие и със следите от пълногласие в някои от западно-славянските езици, с вторичната носовост в полския език, с вторичния развой на познати прегласи в някои от езиците на славянското семейство и др. Това показва, че взаимовръзката на явленията трябва да се разкрива до най-ново време, ако и тя да се дължи на вторична, традиционна проява на стари вътрешни закони на развитие.

Най-сетне затруднения ще има и когато трябва да се изработи ново гледище по въпроса за някои неизяснени още добре откъм произход явления, каквито са напр. полският мазуризъм и сходните нему явления в другите родствени езици, редуването на начално *je* с *o* в славянски, редица акцентологически закони, промените във връзка с вида на глаголите, развитието на предикативния творителен падеж и мн. др. Всички тези явления имат по-широк обхват и характер, за да бъдат само предмет на внимание от страна на историята на отделните славянски езици, и затова би трябвало, ако и не като главни и първостепенни, да намерят своето съответно място в обсега на сравнителната граматика на славянските езици.

И тъй по-правилно би било изучаването на сравнителната граматика на славянските езици да започне с последния период на славянския език-основа и да обхване с оглед на тяхната взаимозависимост по-голямата част от явленията, присъщи на отделните славянски езици, които имат наследен или само успореден развой, като се опре на сравнително-историческия метод, без да се отстранява напълно и съпоставителният.

Проф. СИМЕОН РУСАКИЕВ

П. Р. СЛАВЕЙКОВ И РУСКАТА ЛИТЕРАТУРА

(По случай 60 г. от смъртта на поета)

Руската художествена мисъл започва да прониква в нашата страна към 30-те години на миналото столетие. Това проникване е свързано със засилването на стопанските, културните и политическите връзки между нашия и руския народ.

След откриването на Габровското училище културните интереси на нашата нова интелигенция се насочват към Русия, към прогресивната руска култура. Тая ориентация на нашата възрожденска интелигенция проф. Ив. Д. Шишманов справедливо оценява като „акт, който осветлява най-добре решителната и съзнателна промяна в курса на нашата национално-възпитателна политика . . .“¹. Нашият народ, раз-

¹ Ив. Д. Шишманов. Наченки от руско влияние в българската книжнина. Сп. Български преглед, год. V, кн. IX — X, София, 1899, стр. 133.